

Val byl obsazen jednotkami, rekrutovanými z různých kmenů imperia, stmelеныmi jednotným výcvikem a jednotnou služební řecí. Tyto jednotky měly patrně lepší střelecký výcvik, než pravidelné legie.

Přehled několika posádek tvrzí podél valu :

<i>Tvrz :</i>	<i>Nynější název :</i>	<i>Posádka :</i>	<i>Sídlo kmene :</i>
Segedunum	Wallsend	4. Cohorta Lingonů	Francie
Pons Aelius	Newcastle	1. Cohorta Cornoviů	Shropshire
Condercum	Benwell	1. ala Asturiů	Španělsko
Borcovicium	Housesteads	1. Cohorta Tungrů	Belgie
Magnae	Carvoran	2. Cohorta Dalmatiů	Jugoslavie
Amboglana	Carlisle	3. Cohorta Dáků	Rumunsko

Prorazila-li silnější nepřátelská skupina val na některém místě, zůstávaly jednotlivé tvrze valu jako ohniska odporu v týle nepřítelů a poutaly značnou část jeho sil.

Potom teprve čekala nepřítelů dokonale obrana do hloubky, tvořená hustou sítí tvrzí podél komunikací směrem k jihu. Tento odpor dal dostatek času posádkám legionářských tvrzí v *Chesteru* a *Yorku*, aby se nejen připravily na odpor, ale vypochoďovaly nepříteli vstříc a střetly se s ním ve vybraném terénu.

Jak dalece se liší systém římské obrany v principu od moderní hloubkové obrany, přijaté oběma soupeři na východní frontě

v této válce? Jak dalece dává historie za pravdu názoru, že jen ta armáda, která je vedena útočným duchem, je schopna vytvořit dokonalou obranu!

ZÁVĚR.

Několikrát se přehnala nepřátelská vojska přes val, obvykle v dobách, kdy posádky valu byly oslabeny odsunem vojsk na jiná bojiště. Někdy dokonce vrhla posádka valu nepřítelů zpět na sever a pustila se do výboje. Jeden čas byla přenesena linie krytu na čáru mezi řekami *Forth* a *Clyde*, ale opuštěna ze známých důvodů — příliš hluboký týl a příliš velká vzdálenost od bází. S invasními pokusy Saxonů z kontinentu na východě a Skotu z Irska na západě ztratil původní obranný systém svoji hodnotu a bylo nutno jej doplnit sítí pevností podél pobřeží. Ale v té době již sláva římského imperia přestoupila svůj kulminační bod. Posádky valu byly stále oslabovány, okupovaná území byla příliš rozsáhlá hranice a fronty imperia příliš dlouhé a náporů svobodných národů příliš silné.

Rok 383 byl asi posledním rokem valu a dokonale obrany Británie. O něco později, odešli orlové legie ze země vůbec. Boj na několika frontách je příliš riskantní i pro největší a nejdokonalejší armády světa, zvláště jsou-li ty fronty příliš dlouhé.

Je možné, aby se historie neopakovala?

Prameny : „Map of Roman Britain“, „Roman Britain“ (Oxford University Press),
Kipling : „Puck of Pook's hill“, „Guide to the Roman Wall“.

Použití tanků v horském terénu

Podle švýcarského vojenského časopisu „Revue Militaire Suisse“ z března 1941.

Před vypuknutím nynější války byl kladen veliký důraz na stálé pohraniční opevnění. Vývojem se však ukázalo, že opevnění může velmi znesnadnit postup nepřítelů, avšak nemůže jej zastavit. Nepřítel jest vybaven v nepředvídané míře obrněnými a speciálně vycvičenými jednotkami, které vyřazují jednotlivé pevnůstky.

Není proto možné spoléhati nadále se na opevnění. Jest třeba vybaviti armádu dostatečně silnými pohyblivými a obrněnými jednotkami. Tato zásada platí jak pro boj v rovinách, tak i pro boj v horském terénu.

Stálá pevnůstka splní svůj úkol, jestliže dovede zdržeti postup silnějšího nepřítelů. Palba pevnůstky vystupňována do té míry, že

6. 1/4
přinutí nepřítele zastavit postup a provádět útok za nejnevýhodnějších podmínek. Pevnůstky byly umísťovány v nejvýhodnějších místech, tak, aby svůj úkol mohly co nejlépe splnit.

Tytéž požadavky klademe i na moderní pevnůstku, jenomže od ní vyžadujeme ještě jinou vlastnost, kterou dosavadní pevnůstka neměla, t. j. pohyblivost. Touto moderní pevnůstkou jest tank. Ukázalo se tedy, že tank jest vlastně právě tak důležitým prostředkem obranným jako útočným. Jeho použití v obraně může býtí dvojí. Tanky budou použity buď jako pohyblivá záloha obráncova, nebo jako pohyblivá pevnůstka. Toto použití bude zvláště výhodné v boji v horském terénu. Znamená to v jistém slova smyslu změnu dosavadní taktiky použití tanků.

Tanky budou přiděleny pěchotě jako doprovodná zbraň. Jejich umístění v obraně bude provedeno do hloubky podle dosavadních normálních zásad. Budeme však vyžadovat, aby umístění skýtalo co nejlepší využití palby, aby však byla možnost také provedení protiútoků v případě potřeby. Podle toho rozdělíme tanky do hloubky v několika liniích. Jejich hlavním úkolem bude odrazení nepřátelské útočné vlny a palba proti pěchotním těžkým zbraním.

Z toho vyplývá, že musí býtí velmi dobře zaštrženy, aby unikly pozornosti nepřítele. Podle možnosti terénu je buď částečně zakopeme, nebo umístíme v barácích, zářezích cest, lomech a pod. Jestliže budou kromě zaštržení sítěmi ještě naťeny vhodnou barvou, bude velmi nesnadno nalézt je v terénu a proto také vyřaditi. Z boje mohou býtí vyřazeny jediné přímým zásahem dělostřeleckým. Střepiny granátů i těch, které dopadnou velmi blízko, nemohou tank poškoditi, jestliže bude dobře zakopán. Kromě toho má tank další výhodu, že může změnití poměrně rychle svoje stanovisko, jestliže byl nepřítelem zjištěn. Vyžaduje to proto předem připravená záměnná stanoviště.

Kromě tohoto použití tanků v obranném postavení, může jich býtí použito i jednotlivě v ochraně soutěsky, rokle, hřbetu nebo i v ochraně odkrytých boků. V těchto případech jest třeba stanoviště tanku zvláště pečlivě voliti, aby bylo dosaženo co největšího účinku palby.

Části obranného úseku, které nebyly dosud opevněny, mohou býtí vystuženy tanky poměrně rychle. Totéž platí i o udržení dobytého terénu. Ve všech těchto případech,

kdy používáme tanků tímto způsobem, nutno je vždy pečlivě zastřítí a rozčleniti do hloubky tak, aby nepřítel narážel stále na nové a nové účinné odpory a aby se takto opotřebovala jeho útočná síla.

Dalším jejich použitím může býtí sesílení stálého opevnění a utvoření záchranného postavení. V každém z těchto případů skýtá tank nepříteli poměrně malý cíl, má mohutnou palebnou sílu a kromě toho jest velmi pohyblivým.

Druhým použitím tanků v obraně horského terénu jsou pohyblivé zálohy, kterých používáme k provedení místních výpadů nebo k protiútokům. Jejich umístění v tomto případě musí býtí takové, aby unikly pozorování nepřátelského dělostřelectva a vyhnuly se tak palbě. Musí však býtí připraveny na místě, odkud by mohly ihned zasáhnouti do prostoru, kde se nepříteli podařilo proniknouti. Toto jejich použití musí býtí proto předem velmi dobře promyšleno a vypracováno do posledních podrobností. Nutno provéstí předem rekognoskaci cest a terénu vůbec.

Jestliže se podařilo nepřítele odrazit, budou tanky velmi výhodným prostředkem k pronásledování. Naopak, jestliže jsme přinuceni k ústupu, budou tanky krytí náš ústup. V horském terénu zvlášť se tank velmi dobře hodí pro tento úkol.

Tank má všechny výhody stálé pevnůstky a kromě toho neobyčejně cennou vlastnost, pohyblivost. Jest plně vybaven týmiž obrannými prostředky jako pevnůstka a proto armáda, která ještě dnes spoléhá na bezpečnost stálého opevnění, bude velmi zklamána, jestliže svůj názor na vedení války v horách nezmění.

Tanky, jichž budeme používat v horském terénu, musí mítí vlastnosti, které by tomu odpovídaly. Prvním požadavkem bude, aby se tank mohl skutečně pohybovati třeba v terénu nejneshůdnějším. Jeho pancíř musí býtí na všech stranách i nahoře stejně silný. Jeho výzbroj budou tvořit jednak kulomety, jednak kanony. Jest samozřejmé, že především tanky pro boj v horách musí býtí vybaveny radiem. Rychlost tanku bude zredukována na úkor stoupavosti. Šířka i délka a vůbec tvar tanku bude přizpůsoben vlastnostem horského terénu.

Hlavní zásada tohoto boje jest opět učleniti se co nejvíce do hloubky, jinak jest celá obrana vážně ohrožena, jestliže nepříteli se podaří někde prorazit.